

РЕШЕНИЕ

№ 1731

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **648** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Г. К. К., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], вх.А, срещу решение № 4827 от 26.10.2023г. по АНД № 10541/2023г. по описа на 121-ви състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-004013/17.03.2023г. от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, като съгласно Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР е постановено и отнемането на 12 контролни точки. Касаторът счита, че решението е неправилно. Излага съображения, че констатациите в наказателното постановление не отговарят на действителното фактическо положение и те не са доказани в съдебно заседание. Възразява срещу констатациите в решението, че е запознат със снимковия материал. Сочи, че не е направен самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства и не се доказва изложената в АУАН и НП фактическа обстановка. Излага доводи, че в АУАН и НП не са спазени изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото по никакъв начин не е описано при какви обстоятелствата е извършено нарушението. Сочи, че съдебното заседание протекло в СРС е без да е редовно призован. Иска отмяна на оспорения акт и наказателното постановление. Претендира разности.

Ответникът по касационната жалба – Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, отдел ПП, редовно призован не се явява, не се представлява.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС оставил в сила наказателно постановление № 23-4332-004013/17.03.2023г. от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца. За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа страна следното: На 17.10.2022 г. в 20:34 часа, в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]до № 118, техническо средство АТСС С.-М2 със сериен № 1196, заснемащо и записващо дата, час, скорост и рег. № на МПС, заснело л.а. „А. РС 6 А.” с рег. [рег.номер на МПС] собственост на "БС КОНСТРУКЦИЯ" АД, с ЕИК[ЕИК], който се движел с превишена скорост 125 км/ч след приспаднал толеранс от 3% в полза на водача от 121 км/ч, при ограничение на скоростта 70 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място.

Въз основа на снимков материал по преписка № К-6- 16213/2022 г. и попълнена декларация по чл.188 ЗДвП от К., свидетелят Д. Д. Ч. съставил акт за установяване на административно нарушение № 129426 от 24.02.2023г., като подвел констатираното нарушение като такова по чл.21, ал.2 ЗДвП. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено наказателно постановление № 23-4332-004013/17.03.2023г. от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“

при СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, за нарушението на чл.21, ал.2 ЗДвП на водача на автомобила била наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, в основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Нарушението е установено със система за видеоконтрол АТСС С. М2, заснемащо и записващо точен час, дата скорост и рег. № на МПС, като същата е вписана в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът е приел, че съставеният АУАН е издаден от компетентно длъжностно лице, в сроковете по чл.34 от ЗАНН и притежава предвидените в чл.42 от ЗАНН реквизити, с което е спазено изискването за формата и съдържанието му, като е съставен въз основа на снимково изображение, направено с посоченото в него АТСС, на което е заснето описаното в акта нарушение. Съдът подробно е коментирал доказателствата за надлежно използване на технически годно АТСС, които са налични по преписката. По отношение на атакуваното НП, съдът е приел, че същото е издадено от компетентен орган, при наличие на всички реквизити по чл.57 от ЗАНН, с достатъчно ясно описание на нарушението, за да разбере жалбоподателя в извършването на какво деяние е обвинен, както и че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаването му.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Обсъдени са и възраженията на жалбоподателя, като са изложени мотиви за тяхната необоснованост, които се споделят и от настоящата инстанция. Локализацията на пътния знак към момента на извършване на нарушението е несъмнено установена. Съгласно Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г. В производството по реда на раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая съдът е посочил, че е нарушено правилото на чл.21, ал.2 от ЗДвП, а не това на чл.21, ал.1 от ЗДвП, доколкото максимално допустимата скорост в процесния участък е определена с нарочен пътен знак, който изключва правилото на чл.21, ал.1. Наказанието е наложено

правилно на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП, съгласно която разпоредба водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място (независимо как тази максимална скорост е определена – с нормата на чл.21, ал.1 или с нарочен пътен знак, който въвежда отклонение от тази норма), се наказва, както следва: за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

От съдържанието на протокола по чл.10, ал.1 от наредбата се установява, че измерването е осъществено в [населено място], по [улица] посока на движение от бул. Т. К. към ул. Околовръстен път, в стационарен режим на измерване (т.е. не в движение на служебния автомобил), ограничение на скоростта 70 км/ч в населено място, въведено с пътен знак В-26. За посочения период на работа на АТСС били установени 35 броя нарушения. Снимката по процесната преписка съдържа видимо изображение на автомобила и неговия регистрационен номер, дата и точен час на измерването, установената скорост от 121 км/ч (3 км/ч толеранс) и точни координати на разположение на служебния автомобил, респ. на установяване на нарушението.

Въззивният съд е проверил обективно и всестранно фактите, като е съобразил и обсъдил с мотивите си всички, представени с административнонаказателната преписка писмени доказателства. Съдът правилно е преценил, че в административното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, а отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно. Тези изводи се споделят изцяло и от касационната инстанция.

Настоящият съдебен състав счита, че не е било необходимо да се събират допълнителни доказателства, тъй като по делото са налице достатъчно и безпротиворечиви данни, че нарушението е извършено в населено място обозначено с пътен знак, а именно в [населено място], по [улица] посока на движение от бул. Т. К. към ул. Околовръстен път. Този извод се потвърждава от Протокол за използване на АТСС и от G. координатите на локацията му.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на

касатора. За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му санкционна норма на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП кумулативни административни наказания, като правилно районният съд е потвърдил НП.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на касатора разноси не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4827 от 26.10.2023г. по АНД № 10541/2023г. по описа на 121-ви състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.